

■ vizită la GAUDEAMUS

la Aniversară

Festschrift-ul este la modă. Omagial, *in honorem*, aniversar sau cum s-o mai fi numind, volumul (auto)elogiator proliferază în funcție de oportunități: vârstă rotundă, mobilizarea discipolilor, inițiative editoriale, crize de vanitate etc. Atunci când sunt girate de edituri prestigioase și înseriate într-un program coerent, asemenea apariții capătă importanța unor veritabile evenimente, necesare și profitabile pentru toți: sărbătorit, coordonator, autori invitați și, nu în ultimul rând, cititori.

Recent, la Târgul de carte „Gaudeamus”, au fost lansate, în „Seria aniversară” a Editurii Paralela 45, volumele *Eugen Negrici – 70* și *Angela Marinescu – 70*. Protagonisții sunt, în ciuda

aparențelor, binecunoscuți în lumea iubitorilor de literatură, motiv pentru care nu voi intra în intimitatea „personajelor”: lucidul vânător de iluzii ale criticii literare românești și marea bolnavă a poeziei noastre de azi. Mă opresc doar asupra concepției „regizo-rale” mărturisite de cei doi coordonatori ai cărților.

Volumul consacrat lui Eugen Negrici a fost gândit de un poet: Ioan Es. Pop, atent la înregistrarea „vocalilor de sub litere” care structurează net conținutul celor cinci secțiuni: „Bibliografie obligatorie”, „Întâmplări din realitatea nemediată”, „Dialoguri”, „Portrete” și „Studii”. Între semnatari găsim și numele unor craioveni ce l-au cunoscut direct pe Profesor: Gabriela Gheorghisor, Paul Aretzu, Gabriel Coșoveanu, Cătălin Ghiță, Aurelian Zisu.

Proiectul dedicat Angelei Marinescu (motivație și concepție) aparține lui un cristian, inspirat, probabil, și de excelentul *Manual de literatură* scos, prin 2004, la Editura Vinea. „Puzzle” sau „joc la ruletă”, secvențele cărții au riguroasa construcție cvadripartite: „Autoportret”, „Portret”, „Interviu”, „Cronică” și urmăresc un singur scop: „rejucarea”/revizitarea poeziei unei făpturi pasionale, turbulente, ciudate, obsedate, insașiabile, așa cum apare pregnant în portretizarea Dorei Pavel sau în interviul realizat de Nicolae Tzone. Și, pentru că mai sus am amintit câțiva concitadini, voi încheia cu reproducerea unui episod relatat chiar de către non-conformista poetă: „La Cluj l-am

cunoscut pe Marin Sorescu, care a citit în cenaclu. După lectură a vrut să ne întâlnim, să mă cunoască. M-a rugat să îl conduc spre hotelul unde se cazase, ceea ce am și făcut. M-a invitat, apoi, în camera lui și am urcat, dar în maximum 2-3 minute, în urma unui gest stângaci de apropiere din partea lui, am plecat fără a spune un cuvânt. Să fiu iertată pentru ceea ce spun acum, căci omul nu mai este printre noi, dar mie niciodată nu mi-a plăcut poezia lui. Există prea mult artificiu, prea

multă vorbărie în versurile pe care le-a scris și atât de puțină viață adevărată”.

Nu sunt un gerontofil, urăsc bătrânețea, eu însumi apropiindu-mă de pragul septuagenar, dar mă reconfortează spiritul viu al Basarabei Angela sau ironia mereu la pândă a expresivului Eugen. „La Mulți Ani” amândurora!

C. M. P.

Foto: Viorel Pirligras

■ vizită la GAUDEAMUS

Eugen Negrici 70

Ioan Es. Pop (coord.), *Eugen Negrici 70*, Colecția „Seria Aniversară”, Editura „Paralela 45”, București, 2011.

E*ugen Negrici 70* este titlul volumului coordonat de Ioan Es. Pop și lansat, cu ocazia Târgului de Carte *Gaudeamus*, la standul Editurii „Paralela 45” (Colecția *Seria Aniversară*), sâmbătă, 26 noiembrie 2011, de la ora 16.00. Evenimentul a fost prilejuit de aniversarea a 70 de ani ai criticului și istoricului literar Eugen Negrici. Au fost invitați să vorbească despre carte Paul Cornea, Livius Ciocârlie, Răzvan Voncu, Paul Cernat și bineînțeles, autorul în-suși.

Paul Cornea: „De unde oare vine faptul că modelele nu-l demodează? Nu s-a omorât cu structuralismul, nu i-au plăcut modernismele radicale, nu s-a identificat cu postmodernismul, a adumeat toate curentele, dar nu a fost înghițit de niciunul. Pe unii dintre intelectualii de vază îi căutam pentru că ne place să auzim ce au spus tocmai cum copiii le place să li se repete basmele, pe Eugen Negrici îl căutam însă așteptând mereu altceva. La 70 de ani nu știm încă ce ne rezervă, în ce direcție se va orienta spiritul său creator. De aceea este un mare privilegiu ca la 70 de ani să nu poți fi clasificat într-o categorie. Eu îți doresc, drag prieten, să îți conservi și de aici înainte, tot așa, neastâmpărul tău creator.”

Livius Ciocârlie: „Colecția de omagii a Editurii «Paralela 45» mi-a fost favorabilă până acum, fiindcă am putut să scriu despre patru prieteni: Nicolae Manolescu, Mircea Martin, Ion Pop și Eugen Negrici. Interesant este că într-unul dintre interviurile din volum Eugen Negrici mărturisește că el este un produs al fricii, este vorba de frica generației noastre moștenită de la părinți, din care nouă ne rămăsese riscul de a nu ne putea face studiile. El fiind băiatul unui colonel deblocat avea de ce să se teamă, deci temerea lui este de înțeles. Prelungindu-se ea, dar nevoind nici să se compromită, el s-a retras într-o zonă a literaturii – cea veche – care era mai puțin suspectată, în felul acesta a scris cărți de seamă pe care colegii lui le-au respectat, dar nu a devenit un critic celebru. Negrici spune într-un interviu că nu-i place publicitatea, dar iată că astăzi el este, dintre criticii care nu adaugă la opera lor și funcții sau inițiative culturale, cel mai celebru. Fără îndoială că această celebritate se explică prin calitatea cărților lui, dar și prin aceea că el a ales să scrie despre subiecte fierbinți ca în *Literatura sub comunism* sau în *Iluziile literaturii române*. Aceste cărți, mai cu seamă ultima, au fost citite cu entuziasm și afurisenie, combinație ce pare să fie cea mai bună pentru a fi celebru. *Iluziile...* de care vorbește el, sunt de două feluri: cele reale, specific românești, adică specifice felului nostru de a ne umfla valorile și uneori de a le născoci (dacă Europa a avut baroc, trebuia să avem și noi baroc), iar acest fel de iluzii un cititor de

bună credință ar trebui dacă nu să le accepte, măcar să le discute calm. Mai există apoi altfel de iluzii, care par într-adevăr mai scandaloase: dacă spun acum că este mai ușor să dovedești că Bacovia e un mare poet decât faci o antologie, care, pe lângă poeme, cuprinzi numai strofe sau numai versuri, este oarecum scandalos. Dar, dacă spun că același lucru este valabil și pentru Baudelaire, poet care cu multă rigoare și-a compus volumul, lucrurile se schimbă puțin, iar dacă mai adaugă că citindu-l pe Victor Hugo, Eminescu al francezilor, trebuie să parcurgi mari distanțe ca să găsești versuri de mare poet, lucrurile se întregesc. Cauza care este? Cauză care face ca acest tip de iluzii să nu fie specific românești, ci să aparțină literaturii. Cauza este că literatura îmbătrânește, limba îmbătrânește, pentru că exprimă sensuri care îmbătrânesc și ele la rândul lor. Revenind acum la volumul aniversar, pornind de la scena de vânzare ce face parte din fragmentele memorialistice cuprinse aici, eu zic că ar fi foarte inspirat Eugen Negrici dacă și-ar continua aceste amintiri de vânzător și ne-ar da și un prozator foarte interesant.

Răzvan Voncu: „Această dublă lansare este evenimentul zilei de astăzi la *Gaudeamus* pentru că vorbim despre două valori sigure ale literaturii române și care, în ciuda vârstei care figurează pe volumele aniversare, Eugen Negrici și Angela Marinescu nu sunt două spirite osificate, ci două prezențe vii, catalitice ale vieții noastre literare.”

Paul Cernat: „Dincolo de orice alte elemente spirituale caracteristice ale celor două personalități ale literaturii române, pe care le sărbătorim azi, Eugen Negrici și Angela Marinescu au în comun *autenticitatea și franchețea*. Am admirat întotdeauna la Eugen Negrici această naturalitate în răspăr și capacitatea de a lăsa urme în tot ceea ce scrie. Ca și critic literar, a publicat numai atunci când a avut ceva de spus și a considerat că poate mișca, într-un fel sau altul, lucrurile din inerție. *Expresivitatea involuntară* este atât o formulă memora-

bilă, cât și o reinventare a literaturii noastre vechi, o schimbare esențială a percepției nu numai asupra literaturii vechi, ci și asupra altor categorii de texte. De asemenea, aș atrage atenția că profesorul Negrici a introdus la noi analiza din perspectivă mitologică a discursului propagandistic autohton din timpul comunismului, iar *Iluziile literaturii române* este una dintre acele cărți pe care dacă o cultură nu le asimilează, rămâne o cultură minoră, însă faptul că ea a apărut în cultura noastră este o dovadă că ieșim din minorat și că suntem capabili să ne privim autocritic.”

un cristian (coord.), *Angela Marinescu 70*, Colecția „Seria Aniversară”, Editura „Paralela 45”, București, 2011.

Cu ocazia aniversării a 70 de ani ai poetei Angela Marinescu, s-a lansat volumul *Angela Marinescu 70* coordonat de un cristian (aka Cristian Cosma) și lansat la standul Editurii „Paralela 45” (Colecția *Seria Aniversară*), care a fost lansat la Târgul de Carte *Gaudeamus* sâmbătă, 26 noiembrie 2011, de la ora 16.00. Despre forța poeziei Angelei Marinescu au vorbit Eugen Negrici și Bianca Burța-Cernat.

Bianca Burța-Cernat: „Întâmplarea face să nu fi scris până acum despre Angela Marinescu, deși am vrut, dar timpul nu e trecut, bineînțeles. De ce aș fi vrut să scriu despre Angela Marinescu? Pentru că este o autoare care mă intrigă, de când i-am citit, în liceu, primele poeme și primele interviuri. Burgheza din mine era, la început, un pic scandalizată de anumite declarații ale sale, dar ulterior am reușit să mă atașez de această autoare poate tocmai din cauza acestei laturi extrem de puternice și de personale. Angela Marinescu este revoltată și în poezie și în viață, după cum se vede. O revoltă care se imprimă foarte puternic în text, o revoltă ea însăși poetică. Am citit textele antologate în acest volum cu foarte mare interes, pentru că este un puzzle extrem de reușit gândit de un cristian. Găsim aici cele mai sugestive interviuri acordate de Angela Marinescu și foarte multe texte critice extrem de percutante, mai cu seamă de autori din generația tânără. Chiar dacă într-o vreme Angela Marinescu a ocupat o poziție marginală, eu văd deja premisele unei avansări spre centru. Cert este că ea reprezintă o voce extrem de curajoasă și atunci când se luptă cu limbajul în *Blindajul final*, ca și atunci când ia cuvântul în spațiul public. Eu sper că reiterez cu acest prilej intenția de a scrie împreună cu Angela Marinescu o carte de convorbiri fiindcă vreau să o provoc să facă mărturisiri.”

Epoca de aur a incertitudinii de Adrian Cioroianu

Sâmbătă, 26 noiembrie, de la ora 14.30, în cadrul Târgului de carte *Gaudeamus* (Complex Romexpo), la standul Editurii Curtea Veche, a avut loc lansarea volumului *Epoca de aur a incertitudinii* de Adrian Cioroianu. Alături de autor, au participat la eveniment Ovidiu Nahoi și Luca Niculescu.

Adrian Cioroianu: Mi-am propus să scriu o carte despre această incertitudine care ne apasă, de la statutul intelectualului în lumea de astăzi până la actualitatea internațională, de la ce înseamnă relația dintre intelectual și media (inclusiv televiziunea și rețelele de socializare), până la ce înseamnă în ziua de astăzi relația dintre Statele Unite și China, Ucraina și Rusia, criza Uniunii Europene, «primăvara arabă», o carte care pleacă de la ideea că tot ceea ce era cert în urmă cu cinci sau zece ani astăzi plutește sub un semn de întrebare”, a declarat Adrian Cioroianu. Istoricul român înscrie faptele și evenimentele cotidiene într-o *grilă logică triplă*: logica con-

tinuității (numită și educativ-istorică și venind din sfera muzei Clio), logica discontinuă a războiului (mobilizatoare și „eroică”, fiind asociată cu personalitatea generalului Von Clausewitz, cunoscutul teoretician german al artei militare) și logica imprevizibilului (centrată pe ideea de eveniment și surpriză a *star system*-ului ce înlocuiește continuitatea sau discontinuitatea cu o trăire intensă a momentului prezent, intensitate ce poate merge până la uitarea de sine; reprezentanta de marcă a acestui tip de logică fiind chiar Lady Gaga). Prin această carte, Adrian Cioroianu ne oferă o imagine de ansamblu asupra incertitudinilor ce travestesc lumea contemporană.

Fost ministru al Afacerilor Externe (2007-2008), Doctor în Istorie al Universității Laval din Québec și profesor la Facultatea de Istorie a Universității din București, Adrian Cioroianu (n. 1967, Craiova) a mai publicat la Editura „Curtea Veche” cărțile *Pe umerii lui Marx*.

O introducere în istoria comunismului românesc (2007) și *Geopolitica Matrioșkăi - Rusia post-sovietică în noua ordine mondială* (2009), ce cuprinde două volume. Din februarie 2011, este vicepreședinte al *Institutului Român de Istorie Recentă* din București.

**A consemnat
Petrișor Militaru**

intelectualii români și Curtea Regelui

Sâmbătă, 26 noiembrie, în cadrul Târgului Internațional Gaudeamus, București, a avut loc lansarea volumului *Intelectualii români și Curtea Regelui*, al scriitorului Nicolae Coande. Cartea a apărut la Editura „Tracus Arte” (București) și conține o serie de eseuri și cronici literare publicate în revistele *Cultura*, *Timpul*, *Observator Cultural*, *Calende*, *Familia*, *Acolada*. Cartea și autorul au fost prezentați de criticul literar Mircea Martin. Volumul semnat de Coande, al zecelea din bibliografia sa (dintre care șase de poezie) este însoțit de un argument al autorului:

„Toate cărțile despre care am scris mi-au plăcut, n-am nici o ezitare să spun asta, chiar dacă uneori am polemizat cu anumite idei ale autorilor sau cu un anumit defect al lor de ordin moral. Moralitatea artistului nu ne poate fi indiferentă, mai ales dacă este unul recunoscut și apreciat, iar în operă am putea detecta urme ale unui defect sufletesc. Atunci, și cuvântul va fi defect. În cele din urmă, cred că este relevant ceea ce spunea Karl Kraus, unul dintre maestrul lui Wittgenstein: *nu putem trece peste faptul că o propoziție întreagă poate proveni de la o jumătate de om...*”

Poate că în epoca noastră relativistă – și relativizantă – așa ceva pare de-a dreptul injust. Doar s-au mai văzut cărți bune scrise de canalii talentate.

Continui să cred că un om poate fi judecat, cu intelectul și cu inima, după fructele vieții sale. Un autor care nu înșală în artă, orice ar însemna așa ceva pentru didacții supremației estetice, nu va face asta nici în viață.”

Volumul cuprinde, în special, o serie de comentarii pe marginea cărților unor autori precum Petre Pandrea, Paul Goma, Ion D. Sîrbu, Vasile Paraschiv, Mircea Eliade, Dorin Tudoran, Ileana Mălăncioiu, Vladimir Tismăneanu, Tom Gallagher, Dan C. Mihăilescu, Mircea Cărtărescu, Gabriel Liiceanu, H.-Patapievici, Eugen Negrici, Romulus Rusan, Monica Lovinescu, Norman Manea, Ernst Nolte, François Furet, Allan Bloom, dar și ale craiovenilor Ionel Bușe, Cosmin Dragoste, Cornel Mihai Ungureanu, ba chiar și despre autorul „oral” Nicolae Ceaușescu!

Nicolae Coande (n. 23 septembrie 1962, Osica de Sus) este poet, publicist, membru al Uniunii Scriitorilor din România. După finalizarea studiilor elementare (Osica de Sus) și a Liceului de Istorie-Filologie Craiova, a absolvit Facultatea de Filozofie-Sociologie a Universității din Craiova unde a obținut un master în filozofie cu o lucrare despre filozofia târzie a lui Martin Heidegger. A fost publicist comentator la cotidianul craiovean *Cuvântul Libertă-*

ții (2001-2006), unde a coordonat pagina de literatură (LAMA), și realizator al emisiunii *Olenia culturală* la un post craiovean de televiziune. A beneficiat de mai multe burse literare în Germania (Köln, Münster). Din 2006 este secretar literar al Teatrului Național „Marin Sorescu” din Craiova, unde a inițiat, după modelul predecesorului său, Ion D. Sîrbu, evenimentele culturale „Întâlniri-

le SpectActor” și „Duminici de poezie în teatru”. Este editor-fondator al revistei de teatru *SpectActor* (2006). A debutat cu versuri în *Ramuri* (1986) și a colaborat la revistele literare *Vatra*, *România Literară*, *Lucașfărul*, *Convorbiri Literare*, *Mozaicul*,

Apostrof, *Euphorion* etc. A obținut premiile Uniunii Scriitorilor (1995, 2002), al Asociației Scriitorilor Craiova (1997), ale revistelor *Ramuri* (1988, 2006) și *Mozaicul* (2004).

Zilele Eugen Ionescu

În perioada 25-27 noiembrie, Societatea culturală „Eugen Ionescu”, Slatina, fondată în 1992 de regretatul Visi Ghencea și susținută financiar de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, a organizat *Zilele Eugen Ionescu (Z.E.I.)*, ediția a XXI-a, manifestare găzduită, prin bunăvoința maestrului Ion Lucian, de Teatrul Excelsior din București. Deși au fost trei zile de manifestări dedicate dramaturgiei lui Eugen Ionescu, nu pot să nu consemnez dezinteresul presei, ba chiar mai mult, absența ei cu desăvârșire. Și nu cred că este cazul să dau vina pe târgul de carte *Gaudeamus*, care, întâmplător, s-a desfășurat în aceeași perioadă. Senzația pe care am avut-o în aceste trei zile a fost aceea că Eugen Ionescu este un dramaturg underground și extrem de absurd. Un autor tabu, despre care fiica sa Marie France nici măcar n-a auzit. Un autor despre care, câțiva pasionați trebuie să vorbească în șoaptă. Prima zi s-a deschis la ora 11.30 cu vernisajul expoziției *Ionescu 3D*, caricaturi internaționale prezentate de Nicolae Ioniță, grafică semnată de Dan Cioca și fotografii realizate de fotojurnalistul Sorin Radu. Ziua s-a continuat cu spectacole la Teatrul Podul, prezentate în cadrul Festivalului Național Studentesc de Teatru Absurd *Eugène Ionescu*. Au fost puse în scenă: *Invențiuni*, adaptare după *O invenție mare* de I.L. Caragiale, regia Dan Țilea, piesă interpretată de actorii trupei *IMAGO*,

CCS Cluj; *Așteptând*, spectacol paraverbal regizat de Mihai Serghei Todor, în interpretarea trupei *Compania de Artă STUDIO 24* – CCS București și *Sulamita*, text după Alina Neleagă/ Ion Minulescu, regia Edouard Popov, interpretarea trupei *De ce ficatul?*, CCS Galați.

A doua zi a fost dedicată lansării albumelor *Eugène Ionescu (Eugen Ionescu) pe scenă, în România*, Editura Cheiron, București, 2010, *Eugen Ionescu, de la Slatina la Paris*, album realizat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale și Cultural Olt, apărut în decembrie 2008 la Slatina, *Scriitori români văzuți de mari graficieni ai lumii. Eugen Ionescu*, proiect cultural realizat de Nicolae Ioniță și apărut la Muzeul Național al Literaturii Române în 2009 și DVD-ului *Z.E.I. 2010*, realizat de SCEIS, care cuprinde înregistrările evenimentelor culturale anterioare ale zilelor dedicate lui Eugen Ionescu. Ziua s-a continuat la Teatrul Podul cu spectacolele: *Tabloul*, de Eugène Ionescu, în regia lui Ștefan Florescu, interpretat de trupa *THEATRON* – CCS Craiova, *22 (Douăzecișidoi)*, spectacol de improvizație cu mască, muzică și mișcare, regia Salahhè, interpretat de actorii teatrului studentesc *THESPIS* – CCS Timișoara și *Povești de familie* de Bljana Sribljanovic, spectacol de Aurel Luca, jucat de teatrul studentesc *LUDIC* – CCS Iași.

A treia zi a început la Teatrul Podul (Casa de cultură a Studenților București) cu un spectacol prezentat în cadrul Festivalului Național Studentesc de Teatru Absurd *Eugène Ionescu*, s-a continuat cu un colocviu dedicat temei *Ionescu/Ionescu*, unde au conferențiat regizorii Cătălin Naum, Vasile Nedelcu (Marea Britanie) și Mihai Lungeanu – unul dintre membrii fondatori ai Societății Culturale *Eugen Ionescu* și inițiatorul ediției din acest an al *Z.E.I.*-lor. Ca participant al acestor manifestări îi felicit pe membrii SCEIS pentru excelenta organizare și le doresc La Mulți Z.E.I.! ;)

Luiza Mitu

Foto: Maria Ștefănescu

după 50 de ani... Ion Barbu/ Dan Barbilian

matician. Barbilian avea comportament artistic, limbajul lui era o jerbă de metafore. Trebuie să învățăm să vedem în ce măsură opera lui este artistică, în ce măsură este științifică, altfel rămânem într-o operă fragmentară.) C.D. Zeletin.

Vineri, 25 noiembrie, ora 16.00, în sala Cupola din cadrul Pavilionului Romexpo, București, s-a omagiat, în cadrul dezbaterii *După 50 de ani... Ion Barbu/ Dan Barbilian*, împlinirea a 50 de ani de la moartea poetului și matematicianului Ion Barbu. Moderatorul dezbaterii a fost academicianul Basarab Nicolescu. Au participat la dezbateri: Theodor Codreanu, care a pus în discuție actualitatea lui Ion Barbu - ermetism filologic vs ermetism canonic. *Ion Barbu a realizat cartea canonică 34 de poeme, 3+4 înseamnă cartea cu șapte peceți*, Mircea Coloșenco (*Ion Barbu este singurul poet care s-a interesat de abstract*), Pompiliu Crăciunescu (*Opera lui Ion Barbu este o operă în devenire. Între Tudor Vianu și Basarab Nicolescu există o sincopă prin abordarea operei barbiene. Opera lui Ion Barbu este asemenea operei lui Jauss, ea devine*), Radu Gologan (*matematica lui dan barbilian ca joc suprem al matematicii, poezia ca o consecință a matematicii*), Solomon Marcus (*Ion Barbu și Dan Barbilian într-unul singur: Barbilian, terorizat că poezia lui era idealizată repeta tot timpul: Nu, vă rog, nu sunt poet, sunt mate-*

La ora 18.30 Editura Curtea Veche și Institutul de Studii Transdisciplinare (IT4S) au lansat noutățile editoriale din cadrul colecției *Știință, Spiritualitate, Societate*.

Societate, coordonată de acad. Basarab Nicolescu și Magda Stavinschi: *De la Isarlik la Valea Uimirii. Vol. I. Interferențe spirituale, De la Isarlik la Valea Uimirii. Vol. II. Drumul fără sfârșit* de Basarab Nicolescu, Mari-

le întrebări din știința și religie de Keith Ward, *Vintilă Horia: transliteratură și realitate* de Pompiliu Crăciunescu, și *Transdisciplinaritate și mecatronică* de Sergiu Berian și Vistrian Mătiș. Amfitrionul lansării-dezbateri a fost academicianul Basarab Nicolescu. Au vorbit despre colecție Irina Dincă, Sorin Lavric, Horia-Roman Patapievic. Mi-a atras atenția în mod special afirmația lui Horia Patapievic, care a propus spre reflecție un posibil răspuns la problema de fundal a tensiunii dintre știință și religie. În opinia sa abordarea reducționistă a celor două domenii se da-

torează unei rupturi la nivelul memoriei: *Între Arhimede și Galileo Galilei sunt 18 secole de beznă*. Merită semnalată și a doua afirmație, după părerea mea un bun exemplu de atitudine sănătoasă: *Trăim într-o țară care are probleme cu admirația*; Patapievic a mulțumit coordonatorilor colecției și directorului Editurii Curtea Veche, Grigore Arsen, pentru editarea a 70 de volume în colecția *Știință, Spiritualitate, Societate*. Este bine să amintesc și ce-i lipsește colecției, în opinia lui Roman Patapievic, și anume evocarea *rădăcinilor rupturii în care, noi, ca europeni, ne găsim cumva natural*. Aici intervine rolul esențial pe care și-l asumă transdisciplinaritatea, pe care Patapievic o vede ca fiind *gestiunea inteligentă a acestui tip de ruptură*.

Luiza Mitu

colecția *Știință, Spiritualitate, Societate*. eveniment de lansare

science fiction și de la Craiova

Sâmbăta este, de regulă, ziua SF-ului la târgurile de carte. Nici acest an n-a făcut excepție. Am asistat la manifestarea organizată de SRSFF (Societatea Română de Science Fiction și Fantasy), în colaborare cu Editura Eagle și Librăria Elefant.ro, în cadrul căreia s-au lansat patru cărți. Una este antologia SRSFF, anul ac-

ta numindu-se *Venus* și având ca temă *Povestiri erotice*. Beneficiind de o prefață semnată de Marian Truță, volumul cuprinde proze de Cristian Mihail Teodorescu, Ștefana Cristina Czeller, Silviu Genescu, Ioana Vișan, Ștefan Ghidoveanu, George Lazăr, Liviu Radu și Antuza Genescu.

Celelalte trei volume sunt rezultate dintr-un concurs pentru

roman inițiat de SRSFF anul trecut și având ca temă o Românie alternativă. *Călătorie în Capricia* îl are ca autor pe Mircea Opreț, „Chestionar pentru doamne care au fost secretarele unor bărbați foarte cumsecade”, pe Liviu Radu, iar *Insula pescărușilor* pe craioveanul Mircea Liviu Goga. Prezent la manifestare, Mircea Opreț și-a denumit volumul o

satiră de tip swiftian combinată cu speculația SF. Romanul și-a propus drept convenție de bază ideea unei „ultime călătorii a lui Gulliver”, călătorie pe care personajul o parcurge nu doar în

spațiu, ci și în timp – ambele fictive, bineînțeles, dar aflate într-o relație ușor de observat cu lumea noastră actuală. Ca o premieră, volumele pot fi comandate de pe site-ul Elefant.ro atât în variantă tipărită, cât și în variantă electronică. Doar trăim în secolul XXI!

Viorel Pîrligras

Doina Opreț, Mircea Opreț, Mugur Cornilă (editor)

Foto: Viorel Pîrligras

